

Selam svim citaocima CCN-a i Bosnjaci.net odmah da zamolim citaoce ove divne stranice; Molim Vas kada procitate ovo sto pisem onda otvorite stranicu bosnjaci.net preko Google. Trebate prvo otvoriti Google pa u rubriku ispod upisite bosnjaci.net

Vidjet cete tabelu od 12345...

Kliknite na brojku i pretrazite i nadjite clanak Gospodina Esada R Krcic-a Procitajte i dajte odnosno upisite vase misljenje i komentar.

Jos jedna vijest na Bosnjaci.net o hvatanju Ratnog zlikovca Hadzica.....ko zna koga po redu. Zaista ih ima mnogo.20 vijek je vijek Srpskog zlocinstva. Cutajte i preporucite da se cita CCN-vebstarnica Ranije ste dobili uputstvo kako otvoriti i kako pisati u CCN web stranicu potrazite u sadrzaju Ali, ako ne mognete naci Molim vas javite se tuzlanka@optusnet.com polsacemo vam instrukcije.

Selam Safet

ANOLD

Ovo je moja zivotna prica.Moje tuzno sjecanje na moje nesretno djetinstvo. Gladan,zedan,bos,tucen-mlacen,prisiljavan na " novu" krscansku vjeru - da prihvatim

a sad o ovoj prici Anold.

Bio sam u Konavlima kod Dubrovnika. ko bajagi" slucajno" Otisli smo u neki dom a onda ribarili uz obalu da niko ne cuje nas razgovor. Kazali su da i zidovi usi imaju. Razmisljao sam kakve su to usi koje cuju sve i oci koje sve vide a ja njih ne vidim. Ni danas mi nije jasno kako sam o tome strasnom cudu razmisljao Imao sam strah od tog nevidljivog cudovista

Ribarili smo ja i Jure... Nismo nista uhvatili osim dva gladna kanjca. Posli smo do doma.Tamo su me uzeli u prostoriju, njih dvoica (drugova). Opisali su mi put kako da stignem do Dubrovnika. Dali su mi torbak sa hranom i vodom. Bio sam bos u kratkim pantalonam sa regerima. Podkosulja. Vrijeme tolo i snosljivo

Poceo sam putovanje. Kda sam premoren dosao do Brgata, nijesam se usudio preci preko Rampe koju su budno kontrolisali Ustaske patrole. Zato sam krenuo uz brdo prema brdu iznad Dubrovnika zvano Srđ. Penjuci se uzbrdo, umoran, pospan od umora. Zedan, a vode u cuturici nije vise bilo. Podigoh glavu da vidim koliko ima do vrha. Prestravih se jer ugledah grupu Svaba kako idu prema meni tim puteljkom

Brszo se snadjoh i onako bos go i ojadjen skocih u najblizu kupinu ispod puta, u nadi da me nece Svabe vidjeti.

Zguren, prepadnut. Srce samo sto ne iskoci kroz grlo Suyze lipte li lipte. Znam da uzase imam vrlo vazno pismo koje trebam predati gospodinu sefu Policije za okrug Dubrovnik, Bas njemu, i to samo jemu tome Nazifu Kresu. On je Ukazom Gospodina Ante Pavelica vladara Hrvatske postavljen za sefa Policije za okrug Dubrovnik. Ante nije znao da je Nazif clan Komunisticke Partije od 1938. Partija ga je vjesto proturila kroz sistem do vrha gdje je .

Njemu Partizani salju pismo po meni njihovom najsugurnijem kuriru, koj svaki zadatak ispunjava besprekorno

Misli su se vrzmale po mom dječjem mozgu. Pitao sam se šta da radim ako me ovi izvuku iz kupine i pretresu (?). Odjednom osjetih sjenu covjeka iznad mene

Raskoracio se i vidim otkopcava dugmad na pantalonama. Oh, on vadi k...c. Ispruzi ga prema meni i poce da pisa. Ja od uzasnog ,smrada, podigoh glavu da vidim a on mene mokracom paravo u celo. Pisao je tako dugo da se njegova mokraca mijesala sa mojim suzama. Nisam smio vriskati, to sam dobro sebi rekao. ne vristi.

Kad se isprazni, otrese ga i ode zakopcavajuci dugmad.

Nije se okretao da me vidi .Ja sam za njima ,dugo ,dugo gledao scucuren u kupini

Sa velikom mukom i naporom izvukoao sam se iz kupine, uz pomc hvatanja kamenja podzide puta.. Puno je ogrebotina od uboda kupine. Krv je curila na stotine mjesta. Jecanje mog placa ne prestaje.

Presao sam i minska polja koja sam poznavao, ali nisam na minu udario.

Tako u bolu i sva zamazan od suca i mokrace. Smrdio sam sam sebi i gadio mi se citav zivot. Mislio sam poci do mora da se okupam. Jes, a pismo je vaznije da ga predam, Zvone rijeci drugova iz Konavala.

Pretrcah Stradun. Podjoh nekoliko ulica. Dodjoh pred Policijski ured grada Dubrovnika. Portir me pita, i ako me poznaje, "zelis"? Kazem... Poziv, poruku imam da dodjem do Gospodina Nacalnika.

Cekaj, kaze on. Cuh telefonski razgovor ali ne razumijem sta govore. Vidim portir se osvrce na mene svojm pogledom. Valjda me opisuje.

Pozva me kaziprstom da pridjem.

Hajde gore uz stepenice cekace te pred vratima godpodja Ruza

I stvarno Ruza sa osmjehom pridje meni. Vidi da sam sav musav, (prlja). Pita me zasto sam tako musav.? Ne rekoh nista vec pognute glave rekoh "Molim Vas uvedite me do Nacelnika)

Ruza uz blagi osmjeh uze me za rucicu i povede. Pokuca na vrata. Kada cu glas, koga sam poznavao, "napred" udjosmo. A on, Nazif u uniformi policijskoj sa svim oznakama velikog oficira hrvatske policije. Pozadi njega slika Dr Ante Pavelica i hrvatska trobojka.

Pridje on meni obuhvati me svojim golemim rukama oko mojih majusnih ramena i povede prema svom stolu. On Ruzi rece da je slobodna.

On poce; kako si tako musav.? A ja u vrisak, prigusen rucicama da se ne cuje. ispricah ja Mom Nazifu sve napred navedeno.

Dobro, dobro, rece on. Ja izvadih pismo iz mojih kratkih pantalonica koj je bilo zasiveno. Pruzih ga i on ostavi na stol. Pritisnu dugme na stolu. Udje lijepa zgodna, zena u uniformi Hrvatske policajke.

Nazif,; "Molim vas odvedite ovog momka da se okupa. Nadjite u odjecu i presvucite a ovo sa njega bacite." Nije trebalo ponavljati. Naredjeno ucinjen. ~:"Ona policajka me pitase, tko sam i kako ja znam Gospodina Nazifa. Ja se obrecnem i kazem Nije on Nazif vec Gospodin Nacelnik.. Ona iskolaci oci i u cudu me pogleda. Dobro, dobro. jes nacelnik. On je moj Ujak velim ja njoj. dobro dobro. (slagah bas onako kako su me drugovi naucili u Konavlima)

Odvde me u sobu sa krevetom Cista bijela posteljina. Spustih se i u tren zaspah. Sanjah opet one svabe. Sad oni svi pisaju po meni.. Uzas. Probudih se sa lupanjem

srca kao da ce da iskoci.

Ugledah sobu i razgledah dobro i sjetih se gdje sam i da sam na sigurnom. Izveli su me. Donijeli su hrane i ja se podobro najedoh.

Pozvat sam od "daiže". Pita me kadacu nazad? Kada god zelite rekoh.

E onda sutra u jutro. Dade on meni 50 Kuna da kupim sta zelim. Zahvalim mu se i odoh u grad

Lutah gradom sav u svojoj velicini jer ja imam 50 kuna, Ej! 50 Kuna !!

Vratio sam se u Konavle.....

Proslo je vise od dvadeset i cetiri godine od tog dogadjaja. Uvijek su tu u sjecanju sva moja zivotna iskustva i moje djetinstvo. Dosao sam u Australiju 1968 godine sa suprugom Mirom, uciteljica, kci pokojnog Jurkovic Josipa

Pilota Jugoslavenke avijacije. Poginuo u avio tragedij iznad Brckoga Njena majka je bila Visa medicinska sestra bolnice Rebro u Zagrebu. Ja i Mira smo pohađali Uciteljsku skolu u Banja Luci. Zavoljeli se i uzeli se.....

Ona osta bez roditelja a i bez brata Tope koji umrije u vojnoj akadmiji Pitomac Veterinarske skole. Ima samo brata IKO. (Ivan)

Imamo troje divne djece. Merima, Jasenka i Damir. Danas zive u Perth Zapadna Australija. Zbog moje tragedije ostah dugo da nevidim svoju djecu vec 30 goina. Nece da cuju za mene. "Majka" Mira iznevjeri me i stupi u vanbracnu vezu sa svojim Australskim bojfredo Jack Wespermen. On je njen Poslovodja u Ford Fabrici Sydney.

To je tragedija moje porodice. Ja zivim u Brisbanu

pa.. sa pricom o dolasku u Australiju.

Zapslih se kod svog brata Zulfa... On je gradjevinski Builder. Pravi on kucu sa 8 stanova. Ja sam sa njim od jutra do sutra. Placa on mene 50 dollara sedmicno Od toga placam stan u kome i on zivi sa suprugom Verom Hranu kupujemo na trznici Sydney. To su te nase zajednicke teske muke. Bilo i ne povratilo se.

Moj "brat" Zulfo. Jedno jutro mi naredi da farbam neke sipke na balkonima a njih je osam - balkona. Odbih uz izgovor da nikada nijesam farbao i da to ja neznam.

On velkodusno. "Dobro pozvacu ja svaba"

Sutradan dodje visk krupan covjek krupnog muskog glasa. Uzanj dosla i Mara Zulfova svalerka koju on nazav svojom "djevojkom" Mara udata a on ozenjen Znali su ali su se pretvaral.

Mene upoznase. Rekoh da sam Safe. On da je *Anold*. Nista neobicno. Anold me upita odkle sam a nas prevodilac Mara mu rece iz Jugoslavije. On ushiceno upita: A odakle iz Jugoslavije"? Rekoh da sam iz Dubrovnika. On uskliknu i pogleda u Maru i nastavi...reci mu da sam ja bio u Dubrovniku u njemackoj vojsci. Bio sam Feldzandar.

Ja oborih glavu i zaplakah-dodje mi sjet na uspomenu. On zaprepasten i prepadnut pita Zasto placem ? Ispricah Mari kratko sta se desilo. U pola moje price, naravno uz plac, on upade u razgovor i pita: "Jeli taj koji je to radio namigivao " i pokaza ocima kako namiguje.

Ja,,jes,jes. Otsiao je i nije se okretao; On Zaplaka i zagrli mene i govori neke rijec ponavljajuci koje ja ne razumijem; Sorry,sory,sory.... Mara upade u razgovor pa ga pita sta je, sta to ima veze sa mojom pricom?

Anold joj rece : "Oh, Mara to sam bio ja. Ja se stidim svoga postupka. Odjednom kleknu na koljena zgrabi mi ruku i nesto govori uz plac Mara prevodi; On te moli da mu oprostis. On se stidi tebe jer je on to cinio u svojoj ludoj mladosti.

Poledah covjeka i izgleda da sam ga ipak negdje voo. Maro, molim te reci mu da su 24 godine ucinile svoje i ja mu to od svega srca oprastam pred Bogom i ljudima.

Od tada sam njegov miljenik Pozvao me da kod njega radim kao farbar.

Rekoh da ja to neznam: Naucice on mene ne brini

Tako je bilo Naucio me Davao mi poslove kroz koje sam zaposljavao saradnike Fabijan.Vinka, Mirka,...Naravno zaradjivali smo dobro .Vecinom smo radili-farbali Subotas, nedelja i praznici. Svi smo bili prezadovoljni Anoldovim ponasanjem i iskrenim placanjem.

Anold mi omoguci da sam kupio kucu u Merilendsu za \$18.800 dolara. Koju sam prodao kasnije za 26.000 dollara

Nestala je kuca, nestala moa porodica, kojom sam se ponosio

Anold umrije 2000 godin u Parmatti NSW. Bio sam mu 5 puta na Grobu. Nosio cvijece i zahvaljivao se na ljudskosti

Njemu pokoj divnoj Plemenitoj dusi

Mojoj djeci sretan zivot i ako me nece da vide vec 35 godina Molio sam kumoio da mi daju njihove adrese. Majka njihova cini isto zlo sto je radila Zabranjuje im da kontaktiraju samno.

Zive u Perth Neznam njihove adrese RAdo blh im poslao slike njihova djetinjsta , koje sam dobio od oje rahmetli Cerime moje voljene sestre. Ona ostavi oporuku da se sve slike vrata meni. Hvala joj i rahmet njenoj dusi Prokletnica zivi sam u strackom domu. Jasenka je Profesorica nekog Fakulteta u Perh preziva se Wran July. Ima dvojm divne djece. Sin Damir Avdic je navodno dobar majstor za kompjutore. Grijesan i boji se svog grijeha jer je nesudjenog dana pslusao majku i pozvao Policiju

O tomm moj jadnom, zivotu sa Prokletnicom nekada u buduce

Selamim vas dragi citaoci Ako netko u Petrh procita ovo moje ispovjedanje neka nadje "moju" djecu i neka mi posalju njihove adrese. Zelja ostaje zelja. Evlad je evlad. Imam 85 godina i pri karju sam mog putesestvija

Sretno

Safet